

nerne mod nogen af dem, men alligevel bag- efter søge sin Ret mod en enkelt af dem gennemført ad Lovens Vej“.

Jeg maa have udtalt mig meget uklart i Udvalget, siden man af mine Ord har faaet en Opfattelse, der har kunnet finde Udtryk i disse Bemærkninger, eller jeg maa have været Genstand for Misforstaaelse. Hverken jeg eller endnu mindre Bankerne kunne være tjente med, at det fremstilles for Offentligheden, som om der er noget, man har villet dække over, noget, man har villet skjule, at der er en eventuel Proces, som man vil se at forhindre ved den Aftale, der er truffen mellem Bankerne og Ministeriet. Jeg finder mig i den Anledning foranlediget til — med den højtærede Formands Tilladelse — at opløse den Skrivelse, Ministeriet har modtaget fra Bankerne. Den er ganske kort og lyder saaledes:

„I Tilslutning til de af os paa Mødet den 2. ds. fremsatte Udtalelser erklære vi fire underskrevne Banker, at vi — under Forudsætning af, at Lovgivningsmagten tiltræder et af Regeringen fremsat Lovforslag om Genrejsning af Den sjællandske Bondestands Sparekasse, og at Nationalbanken stiller sig i Række med os ved at yde en Forstrækning af samme Størrelse — ere villige til som Hjælp til dette Formaal hver for sig at yde et Laan paa een Mill. Kr. til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, uopsigeligt i ti Aar, til en Rente af tre pCt. p. a., mod Garanti af Staten, hvilket vi ikke undlade herved at bringe til Deres Ekscellences Kundskab“.

Skrivelsen er dateret den 11. Februar 1909 og underskrevet af Direktørerne for Privatbanken, Landmandsbanken, Københavns Handelsbank og Københavns Laane- og Diskontobank. Jeg har senere fra Nationalbanken modtaget en Skrivelse, der selvfølgelig heller ikke indeholder noget som helst i den Retning, som her er antydet af Udvalgets Mindretal.

Man plejer jo ikke at offentliggøre de Forhandlinger, der føres mellem Minister og Udvalg, eller de Forhandlinger, der føres i Udvalg. Mit Standpunkt har været dette: Den sjællandske Bondestands Sparekasse kan kun genrejses, naar den slutter Forlig med Eksportforeningen, det er en Betingelse for at genrejse Sparekassen, at man kommer til en Overenskomst med denne Forening, og det er mig sagt af denne Forenings juridiske Konsulent, at et Forlig kan opnaas paa Vilkaar af, at Eksportforeningen betaler 1 Mill. Kr. til Sparekassen. Dernæst har jeg fraaadedt

Udvalget paa Grundlag af de Oplysninger, der foreligge for det, at lade det komme til Proces. Disse Oplysninger ere frem- skaffede ved en enkelt Mand's kritiske Undersøgelse af Sparekassens Forhold. For at ingen kan være i Tvivl om, at der er givet den nævnte Mand, Direktør Hassing Jørgensen, en vidtstrakt Fuldmagt til at se ind i alle de Forhold, der vedrøre Sparekassen og dens Forretningsforbin- delser, skal jeg tillade mig at opløse, hvad der findes i Bestyrelsesprotokollen herom. Der staar:

„Bestyrelsen ratihaberede sin Beslutning af 28. September d. A., hvorefter Direktør i Revisionsbanken Hassing Jørgensen efter Konference med Indenrigs- ministeren og Sparekasseseinspektøren er antagen til som kritisk Revisor at gennem- gaa Sparekassens Bøger, Regnskaber og Bilag og paa Grundlag heraf at udarbejde en Indberetning til Bestyrelsen samt en Statusopgørelse, udvisende Sparekassens sande Stilling.

Revisionen foretages i det Omfang, som Hr. Hassing Jørgensen selv maatte skønne fornødent for fuld Klarlæggelse af samtlige Forhold, og Hr. Hassing Jørgensen er berettiget til hos alle Sparekassens Forbindelser at begære Oplysninger og Udskrifter af Mellemværende, ligesom Bestyrelsens Medlemmer og Sparekassens Personale staa til Disposition med alle de Oplysninger, de maatte kunne meddele.

Under Revisionens Gang kan Hr. Hassing Jørgensen konferere direkte med Sparekassens juridiske Konsulent, Hr. Over- retssagfører V. M. Amdrup, og med As- sessor Schou, til hvem han er pligtig at meddele alle de Detailoplysninger, som maatte være af Betydning for Varetagelse af Sparekassens Interesser eller til Fremme af den kriminelle Undersøgelse.“

Heraf vil man se, at den Mand, hvem det er betroet at foretage en kritisk Undersøgelse af Sparekassens Bøger og klar- lægge dens Forhold, saaledes at der kunde tilvejebringes en Statusopgørelse, der kunde blive Grundlag for det Forslag, jeg her har forelagt, har været udrustet med al fornøden Frihed, og han har ogsaa gjort et meget betydeligt og dygtigt Arbejde. Men det, som jeg har holdt mig til i denne Sag, er den finansielle Side af Sagen. Alt andetdenne Sag vedrørende mener jeg ikke, man skal gøre til Udgangspunkt for Udtalelser om eventuelle Processer, idet det fore- kommer mig, at man ikke skal dømme nogen uhørt, og den rette Klarlæggelse af hele dette Forhold, Forholdet mellem